

ROMÂNIA
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Decizia nr.3167

Dosar nr.9236/1/2010

Ședința publică de la 31 mai 2011

Președinte: Luiza Maria Păun	- Judecător
Doina Duican	- Judecător
Rodica Voicu	- Judecător
Felicia Cheșculescu	- Magistrat asistent

La data de 17 mai 2011 s-a luat în examinare recursul declarat de Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, împotriva sentinței civile nr. 3683 din 1 octombrie 2010 a Curții de Apel București - Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Dezbaterile au avut loc la data de 17 mai 2011. Își au fost consemnate în încheierea de la aceeași dată, pronunțarea deciziei fiind amânată pentru astăzi, 31 mai 2011.

ÎNALTA CURTE

Asupra recursului de față;

Din examinarea lucrărilor din dosar, constată următoarele:

Prin cererea înregistrată la Curtea de Apel București - Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității a solicitat, în contradictoriu cu pârâtul Mihail Ștefan, constatarea calității acestuia de colaborator al Securității.

În motivarea cererii, reclamantul a arătat că prin cererea nr.320/07/25.012007, adresată C.N.S.A.S. de către Secretariatul de Stat pentru Problemele Revoluționarilor din Decembrie 1989, se solicita verificarea, în temeiul fostei legi 187/1999 modificată și completată, în ceea ce îl privește pe pârât, în prezent deținător al titlului de luptător pentru Victoria Revoluției din Decembrie 1989.

A mai arătat reclamantul că așa cum rezultă și din cuprinsul Notei de Constatare nr. S/DI/I/2324 din 15.09.2008, pârâul a fost recrutat la data de 12.12.1961 /.../ pe bază de materiale compromițătoare, care au constatat în activitatea politică trecută a agentului, fost membru F.D.C. cu activitate și după 1944, plus situația rudelor sale, dintre care la data recrutării, se găseau în detenție pentru activitate contrarevoluționară, un frate și 2 unchi de-ai săi. La toate acestea sau mai adăugat și comportarea incorectă a candidatului din ultimul timp, afacerile lui de contrabandă, abuz în serviciu și unele manifestări dușmănoase. La aceeași dată, semnează angajament olograf prin care preia și numele conspirativ „ANDREI IONESCU”.

La 12.06.2009, pârâul a formulat întâmpinare, invocând excepția de tardivitate și excepția nulității notei de constatare nr.S/DI/I/2324/15.09.2008.

A mai arătat că la data de 04.05.2009, a primit adresa RCG1719/09/24.04.2009, adresă prin care a fost informat ca pe rolul Curții de Apel București a fost înregistrată prezenta acțiune în constatare, ca urmare a întocmirii și aprobării notei de constatare.

În legătură cu excepția tardivității, pârâul a arătat că în conformitate cu dispozițiile art. 37 alin 3 din Regulamentul de organizare, acțiunea în constatare se introduce în termen de 30 de zile lucrătoare de la data adoptării notei de constatare, or acțiunea este înregistrată la instanță în data de 30.03.2009, la peste 2 ani și două luni de la sesizare și la peste șase luni de la emiterea notei de constatare.

În ceea ce privește excepția nulității notei de constatare nr.S/DI/I/2324/15.09.2008, pârâul a arătat că Nota de constatare este nulă datorită nerespectării termenelor procedurale și a nerespectării procedurii de adoptare.

Pe fondul cauzei, pârâul solicită respingerea cererii ca neîntemeiată.

Prin sentința civilă nr. 3297/14.10.2009, Curtea de Apel București a admis excepția tardivității și a respins cererea ca tardivă.

Prin decizia nr. 2057./22.04.2009, Înalta Curte de Casație și Justiție a casat sentința civilă nr. 3297/14.10.2009 și a trimis cauza spre rejudecare la aceeași instanță.

Prin Sentința civilă nr. 3683 din 1 octombrie 2010 Curtea de Apel București - Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a respins cererea formulată de reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, în contradictoriu cu pârâtul Mihail Ștefan, ca neîntemeiată.

Pentru a hotărî astfel instanța de fond a reținut în primul rând că, în cauză, nu există nici o dovadă a existenței avizului Direcției juridice și, chiar dacă acest aviz are un caracter consultativ, Colegiul CNSAS nefiind ținut de concluziile acestui aviz, el este obligatoriu fiind impus de o normă imperativă, lipsa lui atrăgând nulitatea notei de constatare.

Pe fondul cauzei prima instanță a reținut că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 2 lit. b din O.U.G. nr. 24/2008.

S-a apreciat că prima condiție nu este îndeplinită deoarece informațiile furnizate de pârât cu privire la relațiile cu eventuali cetățeni străini nu vizează activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist. Aceste activități sau atitudini trebuie să privească ideile și activitatea regimului comunist pentru a fi potrivnice. Regimul comunist nu interzicea relațiile cu cetățenii străini. Doar dacă ar fi fost așa, relațiile cu cetățenii străini ar fi fost potrivnice regimului comunist.

S-a mai apreciat că celelalte informații furnizate de pârât privesc aspecte cum ar fi faptul că o persoană de la Securitate deține o mașină neagră, că un cetățean face drumuri des la București, etc.

A constatat prima instanță că nici a doua condiție nu este îndeplinită deoarece informațiile furnizate de pârât nu vizează îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Nu sunt vizate, încălcarea dreptului la libertatea de exprimare și libertatea opiniilor, dreptul la muncă și dreptul la viață privată, toate informațiile furnizate de pârât vizând aspecte marginale, nefiind de natură a produce vreo consecință persoanelor vizate.

Din lecturarea actelor, s-a constatat că singura informație care a produs efecte, este cea referitoare la originea unui anume , dar excluderea acestuia din serviciu, nu a avut nici o legătură cu informația furnizată de pârât, autoritățile de la acel moment având cunoștință de originea acestuia.

A mai reținut prima instanță că inconsistența relațiilor furnizate de pârât securității, precum și modul de a se raporta la solicitările acestor organe rezultă chiar din cuprinsul celor trei caracterizări întocmite de agenții de securitate care îl supravegheau - paginile 5-7 punctul E "alte documente care descriu relația cu securitatea" - nota de constatare.

Un ultim argument reținut de instanța de fond în sprijinul soluției pronunțate a constatat în faptul că în data de 28.10.1965 reclamantului i s-a întocmit referat cu propunere de excludere de același maior, fiind exclus din rețeaua informativă.

Împotriva acestei sentințe a declarat recurs reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, pentru nelegalitate și netemeinicie.

Motivele de recurs se încadrează în dispozițiile art.304 pct.9 Cod procedură civilă, invocându-se greșita aplicare a dispozițiilor art.2 lit.b din O.U.G. nr.24/2008 în ceea ce privește soluția de respingere a acțiunii având ca obiect constatarea existenței calității de colaborator al Securității în ceea ce-l privește pe pârât.

Se arată în motivele de recurs că instanța de fond în mod greșit a apreciat că nu sunt îndeplinite condițiile cumulative prevăzute de art.2 lit.b din O.U.G.nr.24/2008 cu privire la denunțarea unor atitudini potrivnice regimului comunist și condiția referitoare la vizarea încălcării unor drepturi fundamentale.

În ceea ce privește prima condiție prevăzută de lege pentru reținerea calității de colaborator al Securității și anume furnizarea de informații despre atitudini sau acțiuni potrivnice regimului comunist, recurentul arată că în mod greșit instanța de fond a apreciat în mod contradictoriu că, pe de o parte, „toate informațiile furnizate de pârât vizau aspecte marginale, nefiind de natură a produce vreo consecință persoanelor vizate”, iar pe de altă parte a reținut că „singura informație care a produs efecte este cea referitoare la originea unui anume”. Această notă a fost înlăturată în mod greșit pe considerentul că originea persoanei vizate de informarea pârâtului – tatăl fusese jandarm înainte de instaurarea comunismului, era cunoscută de organele de securitate. Aceasta deoarece această notă, care a vizat o atitudine potrivnică regimului comunist, respectiv nemulțumirea unei persoane față de

discriminarea la care era supusă de regim a avut consecințe directe deoarece persoana vizată a fost îndepărtată de la locul de muncă în urma măsurilor propuse de ofițerul de securitate în finalul notei, rezultând o legătură de cauzalitate dintre denunțul pârâtului și măsura dispusă de organele de securitate, fiind îndeplinită și a doua condiție referitoare la vizarea încălcării unor drepturi fundamentale. În cauză, instanța de fond nu a ținut cont de consecința dură pentru persoana care era nevoită să o suporte: pierderea locului de muncă pe motivul că „tatăl său are un trecut dubios”.

Se arată că instanța de fond a reținut, ca argument al soluției de respingere, faptul că la ultima caracterizare, ofițerul de legătură al pârâtului a propus excluderea pârâtului ca urmare a scăderii numărului de informații furnizate, fără a ține cont că această propunere vizează ultima perioadă a colaborării.

Se arată că în cauză sunt îndeplinite condițiile cumulative prevăzute de art.2 lit.b din O.U.G.nr.24/2008, iar în ceea ce privește excepția nulității notei de constatare pentru lipsa avizului consultativ al Direcției Juridice, recurentul arată că în baza art.305 Cod procedură civilă înțelege să depună acest aviz – fila 14-16 dosar recurs.

La dosar, intimatul-pârât a formulat concluzii scrise în care solicita respingerea recursului ca nefondat și menținerea ca legală și temeinică a sentinței recurate.

Analizând recursul declarat în raport de motivele invocate, Curtea va aprecia pentru următoarele considerente că în cauză sunt îndeplinite condițiile motivului de recurs prevăzut de art.304 pct.9 Cod procedură civilă, sentința fiind dată cu aplicarea greșită a dispozițiilor art.2 lit.b din O.U.G.nr.24/2008.

Soluția de respingere a acțiunii, având ca obiect cererea de constatare a existenței calității de colaborator al Securității în ceea ce-l privește pe pârâtul – intimat este nelegală și netemeinică în raport de probele administrate, care susțin nota de constatare nr.S/DI/I 2324 din 15 septembrie 2008, în cauză fiind îndeplinite condițiile cumulative prevăzute de norma legală.

În ceea ce privește excepția nulității notei de constatare nr.S/DI/I 2324 din 15 septembrie 2008, reținută de instanța de fond în considerentele sentinței recurate, Curtea reține ca neîntemeiată

această excepție. Aceasta deoarece, în primul rând această notă are un caracter premergător nefiind un act administrativ, în sensul dispozițiilor art.2 (1) lit."c" din Legea nr.554/2004. În al doilea rând în raport de considerentele instanței de fond, în recurs s-a depus de recurent, în baza art.305 Cod procedură civilă, avizul Direcției Juridice din 29 ianuarie 2009 dat asupra notei de constatare din 15 septembrie 2008, aviz care confirmă legala sesizare a instanței competente la data de 26 martie 2009.

Curtea verificând actele care au stat la baza notei de constatare, în raport de motivele de recurs apreciază pentru următoarele considerente că în cauză sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art.2 lit.b din O.U.G.nr.24/2008, în sensul existenței calității de colaborator al Securității în ceea ce-l privește pe pârâtul-intimat.

În fapt, prin cererea nr.320/07 din 25 ianuarie 2007 adresată recurentului- pârât de către Secretariatul de Stat pentru Problemele Revoluționarilor din Decembrie 1989, se solicită verificarea în baza fostei legi nr.187/1999 modificată și completată, în ceea ce-l privește pe pârâtul-intimat, în calitatea sa de deținător a titlului de luptător pentru victoria Revoluției din Decembrie 1989.

Din acte rezultă că pârâtul-intimat a fost recrutat de Securitate la data de 12 decembrie 1961 semnând un „Angajament” în scopul declarat al reabilitării „față de legile RSR pe care le-am încălcat în repetate rânduri”. Cu aceeași ocazie dobândește numele conspirativ „Andrei Ionescu”. În calitate de sursă a Securității toate notele furnizate în perioada 1961 – 1965 sunt semnate cu acest nume – fila 55 dosar fond.

În legătură cu acest angajament, Curtea nu va reține susținerile din întâmpinare și din concluziile scrise, pârâtul neîncadrându-se în situațiile de excepție prevăzute de art.2 lit.b teza a II-a și a III-a din O.U.G. nr.24/2008.

Faptul că a fost urmărit anterior recrutării pentru faptul că între anii 1948 – 1949 a făcut parte dintr-o organizație legionară de tineret nu infirmă valabilitatea angajamentului și colaborarea ulterioară cu organele de securitate. Din însăși conținutul angajamentului rezultă că pârâtul a dorit să semneze acest angajament în scopul reabilitării, pentru faptul că a încălcat legile statului comițând diferite delikte de drept comun – contrabandă sau abuz în serviciu.

Din nota caracterizare din 20 aprilie 1963 – fila 70 dosar fond rezultă următoarele: că angajamentul scris a fost dat, „fără obiecțiuni din partea candidatului”, iar în „procesul recrutării celui în cauză nu s-au folosit metode injuste”. În raport de aceste acte, Curtea nu va reține susținerile privind existența unor constrângeri psihice sau fizice de natură a vicia consimțământul pârâtului. Acesta a dorit să devină sursă a Securității pentru a-i fi trecut cu vederea faptele ilicite comise de el anterior anului 1961.

În această calitate de sursă a Securității pârâtul-intimat a furnizat periodic informații Securității în perioada decembrie 1961 – iunie 1965, iar o parte din informațiile furnizate în prima parte a colaborării 1961 – 1963 se refereau la activități sau atitudini potrivnice regimului comunist.

În mod greșit instanța de fond a înlăturat notele informative date de pârât la 21 martie 1962 – fila 188 dosar fond, și ulterior la data de 25 februarie 1963 – fila 1961 dosar fond, date cu privire la numitul.....pe considerentul că Securitatea cunoștea „originea nesănătoasă” anterior notei date de pârât din 21 martie 1962.

Această susținere a instanței de fond este contrazisă de cronologia evenimentelor din care rezultă îndeplinirea ambelor condiții legale prevăzute de art.2 lit.b din O.U.G.nr.24/2008 respectiv denunțarea unor atitudini potrivnice regimului comunist și cea referitoare la vizarea încălcării unor drepturi fundamentale.

Astfel, din acte rezultă că în baza notei date de pârât în calitate de sursă a „Securității” din 21 martie 1962 – fila 188 dosar fond, notă apreciată ca interesantă s-a deschis ulterior dosar de urmărire la data de 10 septembrie 1962 – fila 193 dosar, care a fost închis la data de 30 aprilie 1963.

Concret, intimatul a relatat Securității, într-o notă informativă extrem de amplă și amănunțită, despre faptul că un coleg nu reușise să se angajeze la alt loc de muncă întrucât era fiu de fost jandarm și deținut politic. Cel denunțat, evident extrem de nemulțumit, i se plânsese intimatului în legătură cu această situație, fără să știe că vorbește cu un informator al Securității. Intimatul a anunțat Securitatea - la 21.03.1962 (filele 7, 8 din Nota de Constatere) - printr-o notă informativă în care se menționa nu numai împrejurarea de care

am amintit mai sus, dar și alte aspecte legate de viața personală și profesională a celui denunțat, de natură să-l denigreze pe acesta și să-l prezinte în fața autorităților drept un „un laș, lipsit de caracter”.

În urma acestui denunț, un căpitan de Securitate a menționat, chiar la finalul notei informative primite de la intimat: „propun a se lua legătura cu conducerea O.C.M. pentru a-l înlocui pe acest fiu de jandarm și criminal de război ce nu are ce căuta pe vase. Agentul să-l urmărească în continuare.”

Intervențiile ofițerilor Securității pe lângă superiorii persoanei denunțate și-au produs efectul urmărit, iar după o perioadă de timp aceștia au consemnat faptul că victima denunțului „manifestă îngrijorare deoarece conducerea O.C.M.-ului Port Constanța i-a comunicat (persoanei denunțate de intimat, n.n.) să-și găsească un nou serviciu, în sensul că, datorită trecutului pe care l-a avut tatăl său, nu mai poate lucra în port. Precizăm că aceasta s-a întâmplat în urma informării noastre făcută organelor de partid cu mai multe elemente necorespunzătoare din portul Constanța.”

Printr-o relatare ulterioară, chiar intimatul anunța Securitatea că victima denunțului său „va fi dat afară din serviciu, deoarece tatăl său are un trecut dubios”

Deși denunțul descris anterior nu este singurul care se referă la atitudini potrivnice regimului comunist el este de ajuns pentru a demonstra existența calității de colaborator al Securității, astfel cum este aceasta definită de prevederile art. 2 lit. b) din O.U.G. nr. 24/2008, cu privire la intimat.

Și în alte rânduri, intimatul a informat Securitatea despre atitudinile potrivnice regimului pe care le-au avut alte persoane pe care le cunoștea. Este adevărat că acestea din urmă nu sunt la fel de grave, sub raportul consecințelor, ca primul denunț amintit, însă se refereau și ele la atitudini potrivnice regimului și vizează încălcarea unor drepturi și libertăți fundamentale.

Spre exemplu, o persoană a fost denunțată de intimat pentru că ataca în termeni deosebit de virulenți un ofițer de Securitate, pe care îl numea „șarpele”.

O altă persoană era denunțată fiindcă se lăuda că fusese informator al „organelor de stat”, dar renunțase la această calitate.

În plus, denunțurile vizau relații neoficiale (legături de prietenie) dintre cetățeni români și cetățeni străini. Acest tip de relații era, după cum se știe, în afara cadrului permis de rigorile statului totalitar. Întreținerea unor astfel de relații, fără a le raporta autorităților, era, fără doar și poate, o atitudine neagreată de regim și, prin urmare, potrivnică acestuia.

Curtea apreciază că în mod greșit instanța de fond a reținut că s-a propus excluderea pârâtului- intimat ca urmare a scăderii numărului de informații date Securității ca argument al soluției de respingere. Aceasta deoarece aceste aprecieri din nota de caracterizare din 19 octombrie 1965 – filele 73-75 dosar fond, prin care se propune excluderea, a privit ultima parte a colaborării intimatului cu Securitatea.

Din analiza notei caracterizare din 19 octombrie 1965 – filele 73-75 dosar fond rezultă că s-a propus excluderea pârâtului din calitatea sa de sursă Securității din cauza faptului că „nu aduce nici o contribuție la rezolvarea sarcinilor ce ne stau în față”. Colaborarea sa nu a fost apreciată utilă de către Securitate, pârâtul fiind a fost caracterizat ca un „element ranchinos”, „un element îngâmfat” și care „nu este simpatizat de salariații I.H.R. Mamaia și nu se bucură de atenția și încrederea elementelor către care să poată fi dirijat”.

Față de cele expuse mai sus, Curtea apreciază că recursul declarat este fondat și urmează a fi admis în baza art.312 (1) și (2) Cod procedură civilă.

Va modifica sentința atacată în sensul că va admite acțiunea formulată de reclamant și va constata calitatea de colaborator al Securității în ceea ce-l privește pe pârâtul Mihai Ștefan în sensul dispozițiilor art.2 lit.b din O.U.G.nr.24/2008.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
IN NUMELE LEGII
DECIDE:**

Admite recursul declarat de Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității împotriva sentinței civile nr.3683 din 1 octombrie 2010 a Curții de Apel București-Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Modifică sentința atacată în sensul că admite acțiunea formulată de reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității.

Constată existența calității de colaborator al Securității în ceea ce îl privește pe pârâtul Mihail Ștefan, în sensul dispozițiilor art.2 lit.b) din O.U.G. nr.24/2008.

Irevocabilă.

Pronunțată, în ședință publică, astăzi 31 mai 2011.

JUDECĂTOR,

L.M.Păun

JUDECĂTOR,

D.Duican

JUDECĂTOR,

R.Voicu

MAGISTRAT ASISTENT,

F.Cheșculescu

Red.
Tehnored.
Red.jud.fond

ROMANIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA I

Prezenta copie fiind conformă
cu originalul aflat în dosarul
acestei instanțe Nr. 12.92/17.2010
se legalizează de noi

